

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące stwierdzają, że błędy co do prawa i błędy w ocenie leżą u podstaw następujących elementów decyzji:

- a) stwierdzenia, że Shell Verkoopmaatschappij BV był inicjatorem i liderem kartelu;
- b) przypisania The Shell Transport and Trading Company Ltd oraz Shell Petroleum NV odpowiedzialności za naruszenie;
- c) podwyższenia grzywny z powodu powtarzających się naruszeń;
- d) obliczenia kwoty wyjściowej grzywny dla Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV;
- e) czasu trwania naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2006 r. — Total przeciwko Komisji

(Sprawa T-344/06)

(2007/C 20/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Total SA (Courbevoie, Francja) (Przedstawiciele: adwokaci A. Gosset-Grainville, L. Godfroid i A. Lamothe)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- na podstawie art. 230 WE stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 września 2006 r. w sprawie COMP/F/38.456 w zakresie, w jakim w art. 1 lit. m), 2 lit. m), 3 i 4 dotyczy ona spółki TOTAL SA;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 lit. m) i art. 2 lit. m) oraz odpowiednie obniżenie kwoty grzywny nałożonej na spółkę TOTAL SA na podstawie wspomnianej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/F/38.456 — Asphalt — Niderlandy), dotyczącej serii porozumień i praktyk uzgodnionych mających za przedmiot ustalanie dla sprzedaży i zakupu asfaltu drogowego w Niderlandach ceny brutto, jednolitego rabatu od ceny brutto na rzecz przedsiębiorstw budownictwa drogowego uczestniczących w kartelu oraz mniejszego maksymalnego

rabatu dla innych przedsiębiorstw budownictwa drogowego. Tytułem żądania ewentualnego skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności lub przynajmniej istotne obniżenie kwoty grzywny nałożonej na nią w zaskarżonej decyzji.

Na poparcie głównego żądania skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

W pierwszej kolejności podnosi ona, że Komisja naruszyła zasady dotyczące przypisania spółce dominującej odpowiedzialności za praktyki wdrożone przez jej spółkę zależną. Skarżąca stwierdza, że Komisja niesłusznie przypisała jej sporne naruszenie popełnione przez jej spółkę zależną TOTAL Nederland NV i w konsekwencji uznała ją za solidarnie odpowiedzialną za wspomniane naruszenia. Skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła prawo, uznając, że posiadanie przez skarżącą 100 % udziałów w kapitale jej spółki zależnej wystarczyło do stwierdzenia, że skarżąca wywierała na nią decydujący wpływ. Skarżąca zarzuca Komisji naruszenie prawa także poprzez nierzetelne zbadanie wszystkich dowodów pozwalających na wskazanie podmiotów, które w ramach grupy Total mogły być odpowiedzialne za sporne praktyki.

Po drugie skarżąca zarzuca Komisji naruszenie zasad znajdujących zastosowanie w postępowaniu dowodowym, ponieważ nie wykazała ona, że skarżąca wywierała decydujący wpływ na politykę handlową swojej spółki zależnej TOTAL Nederland NV na właściwym rynku oraz nie uwzględniła informacji przedstawionych przez spółkę TOTAL SA w celu umożliwienia jej określenia w ramach grupy Total przedsiębiorstwa, którego dotyczyło naruszenie.

Skarżąca uważa ponadto, że Komisja naruszyła zakaz postępowania w arbitralny sposób, stwierdzając w zaskarżonej decyzji, że dysponowała ona swobodnym uznaniem przy wskazaniu w ramach przedsiębiorstwa podmiotów, które uznała ona za odpowiedzialne za popełnienie naruszenia.

Skarżąca podnosi wreszcie, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji poprzez niezwrócenie się do TOTAL SA z żądaniem udzielenia informacji na etapie dochodzenia.

W ramach żądania ewentualnego skarżąca podnosi dwa zarzuty na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności lub przynajmniej obniżenie grzywny nałożonej na nią w zaskarżonej decyzji. Skarżąca uważa, że Komisja naruszyła zasady stosowane przy ustalaniu grzywien. Stwierdza ona, że nawet gdyby okoliczności faktyczne należało przypisać TOTAL SA, data przyjęta przez Komisję w celu określenia chwili rozpoczęcia przez skarżącą uczestniczenia w naruszeniu była nieprawidłowa, a Komisja nie uzasadniła w sposób wystarczający pod względem prawnym swojej decyzji w tym względzie. Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności poprzez zastosowanie odstrasającego współczynnika mnożenia w wysokości 1,5, który został oparty na światowych obrotach grupy Total w okresie referencyjnym, chociaż w odniesieniu do tego okresu skarżącej nie przedstawiono żadnego zarzutu.